

Olimpijada 1936.

Spored olimpijskih iger je bil tako bogat, da je nudil športnikom in gledalcem najrazličnejše športne panoge. »Ali so v Berlinu tudi žogo brcali?« me je vprašal mali Jožek. Seveda, tudi »žogobrc« je bil na vrsti. Saj vsi poznate nogomet. Ko pa skoraj ni kraja, kjer ne bi danes že igrali te igre, ki postane včasih kar divja in surova.

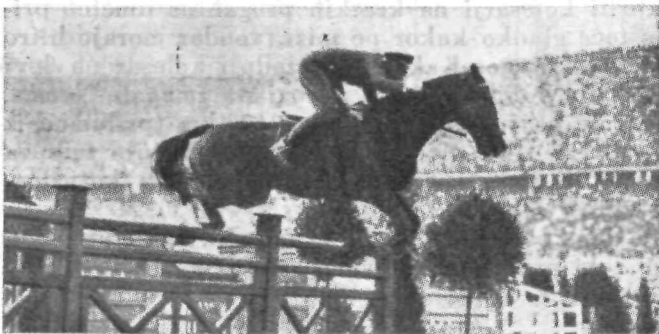
Poleg nogometa, odbojke in košarke so se vršile tekme tudi v hokeju. Hokej igro na ledu že poznate, saj ste čitali o njej v opisu zimske olimpijade. Nič manj zanimiva ni ta igra na zeleni trati. Slika

nam prikazuje Indijce (beli) v boju z Nemci (temni). Tekmovalci podé s posebno ukrivljenimi palicami trdo žogo v nasprotnikova vrata. Igralno kroglo (160 g, 23 cm) smeš premikati samo s palico, le vratar, ki brani vrata, jo sme loviti tudi z rokami. Slika nazorno kaže skrbnega vratarja, ki je pripravljen za vsak slučaj z rokami in nogami, da prestreže strel. Spustil se je kar na tla, saj ima noge močno zavarovane s posebnimi ščitniki.

Hokej tekma Indija - Nemčija.

V tej ogorčeni borbi so zmagali Indijci. V hokeju so se izkazali kot neprekosljivi mojstri, ki so z lahkoto premagali moštva drugih narodov. Vsi gledalci so se čudili njihovi gibčnosti, brzini, vztrajnosti ter obvladanju žoge. Hokej igra pri nas še ni udomačena, pač pa močno spominja na podobno pastirsko igro — »svinjko biti« smo rekli včasih, ko smo podili na paši s palicami kamen v jamico. Mislim, da je še v navadi.

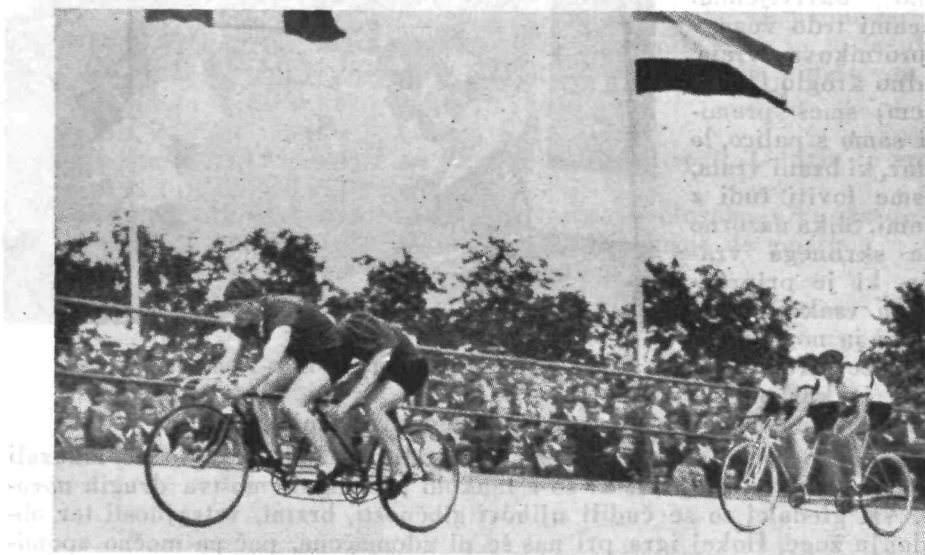
Tekma jezdecev. Dovršen skok čez zapreko.

Pri polo igri so sodelovali celó konji. Jezdci so oboroženi z dolgimi palicami in z njimi podé žogo v nasprotnikova vrata. Zmagali so drzni jezdci iz Argentine (Južna Amerika). Občudovali smo bistre konjiče, kako so hitro ubogali svoje jezdece ter dobro naučeni sledili napeti igri.

Kako lepo se dá konj izvežbati, da razume vsa povelja in jih tudi dobro izpolni, to so pokazali razni drugi nastopi te razumne živali na olimpijadi.

Na drugi sliki vidimo nemškega zmagovalca. Le pogledjte, kako hitro in pogumno je preskočil konj visoko leseno pregrajo. Prav nič ga ne ovira pri lepem skoku, saj ga podpira tudi jezdec s pravilno držo. Zdi se nam, da se kaj slabo drži in da bo kar srčal živali čez glavo. Ne bojte se! Oba, konj in jezdec, sta vajena takih skokov, sicer se ne bi upala na tekmo, ki jo opazuje na tisoče radovednega občinstva. Jezdarjenje je umetnost zase, to ste morda občutili tudi že vi, ko ste jezdili kakega muhastega konjiča.

Gotovo jahate rajši železnega konja — kolo, ki je bolj ubogljivo in manj poskočno. Kolesarjenje je pri nas že vsakdanja reč, saj je kolo postalo splošno in vsakdanje prometno sredstvo. Na olimpijadi so dirkali kolesarji-športniki. Slika nam kaže holandske in nemške tekmovalce na dvosedežnih kolesih. Na takih se še gotovo niste vozili. Kolesarjenje je

Tekma na dvosedežnih kolesih.

zelo naporno. Res dirkajo ti kolesarji na kratkih progah na umetno prirejenem dirkališču. Kolo teče gladko kakor po mizi, vendar morajo hitro brcati, ako hočejo doseči prvo mesto. Kako kuka zadnji kolesar na levi nazaj, da vidi, če ju bosta bela dohitela. V tej panogi sta zmagala Nemca. V olimpijskem kolesarstvu je najvažnejša dirka na 100 km (približno iz Ljubljane do Bohinjske Bistrice). Ta dirka je težka preizkušnja tudi za najboljše kolesarje. Presenetili so nas Francozi, ki so odnesli kot zmagovalci prvo in drugo mesto.

Vam mladim, nedoraslim kolesarjem pa bi priporočil, da zmerno kolesarite, ker je dirkanje zelo naporno in nevarno za srce. (Dalje.)

